

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12677/2025
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“, А.Д. Београд, чији је пуномоћник Софија Илић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 633/24 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 633/24 од 16.04.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 633/24 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 633/24 од 16.04.2025. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 4565/2022 од 10.10.2023. године, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за успостављену стварну службеност проласка далековода јачине ближе описане у том ставу изреке, на к.п. бр. .. К.О. ..., уписану у л.н. бр. ..., површине 1436м² на којој је установљена службеност, сходно уделу тужиље од 1/12, исплати 19.993,75 динара са законском затезном каматом од 10.10.2023. године до исплате. Ставовима другим и трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 93.100,00 динара, и на име трошкова другостепеног поступка исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је новчана накнада због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековода) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиле, са уделом од 1/12, о којем је одлучено на основу одредбе члана 51. и 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Побижана одлука о обавези туженог да тужиле исплати одговарајућу новчану накнаду због умањења тржишне вредности њене парцеле донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромреже добијањем употребне дозволе у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате новчане накнаде поднета је 13.09.2022. године, а вредност предмета спора је 19.993,75 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП. Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**